

[Aksel Larsen.]

Fagforbundenes og Fagforeningernes Love. Hvis man i Overmod, eller hvad man nu skal kalde det, i første Omgang har holdt sig til Lovens Fremgangsmaade og foranstaltet Urafstemning, og den er gaaet Socialdemokratiets politiske Linie imod, saa har man øjeblikkelig sendt Forslaget ud paa ny og forlangt, at Medlemmerne skulde stemme en Gang til. Hvis de ogsaa denne Gang forkastede det, sendte man det ud for tredje Gang og sagde: I skal stemme en Gang til og blive ved med at stemme, lige til I vedtager det.

Man har i forskellige Forbund gaaet dertil, at man i en saadan Situation, naar man ikke paa anden Maade kunde faa det Afstemningsresultat ud af det, som man ønskede, stillede Stemmesedlen op paa en anden Maade, som f. Eks. i Kvindeligt Arbejderforbund, hvor der skulde stemmes om et Forligsforslag. Dér lod man Medlemmerne stemme om, hvorvidt de ønskede at betale større Kontingent eller ikke betale større Kontingent. Paa den Maade fik man Flertal for, at Medlemmerne ikke ønskede at betale større Kontingent, og saa sagde man: Altsaa er Forliget vedtaget. Det er den Metode, der anvendes, og det er den Slags, der ikke kan karakteriseres som noget som helst andet end Myndighedsmisbrug!

Eller naar en Urafstemning er gaaet de ledende Socialdemokrater i Fagforbundene imod, og naar Loven i deres Forbund foreskriver Urafstemning om den paagældende Sag, og de ikke har Haab om ved fornyet Urafstemning med en Uges Mellemrum at faa forandret Stemmetallet væsentligt, saa indkalder man mir nichts dir nichts et Delegeretmøde eller en Kongres og lader det gaa stik imod Urafstemningsresultatet. Samme Metode bruges ude i Fagforeninger. Hvor Reformisterne kommer i Mindretal paa en Generalforsamling, indkalder de skyndsomst under et eller andet Paaskud til en ny for saa paa den Maade at forsøge at skaffe sig et Flertal paa det, de var i Mindretal paa sidst.

For at tage et Eksempel — der findes som sagt Masser —: Droskechaufførerne havde for ikke saa lang Tid siden en Generalforsamling, hvor Bestyrelsen kom i dundrende Mindretal. Erklærede de derfor: Saa nedlægger vi vore Mandater, vi er ikke Bestyrelse mere, den logiske Konsekvens for den Slags Organisationsmennesker? Indkalder de til Generalforsamling med Dagsorden: Valg af Bestyrelse? Nej, det gør de aldeles ikke. Nej, man indkalder til Gene-

ralforsamling, hvor man saa faar samme Sag, som en Gang var afgjort, til Behandling paa ny. Under en voldsom Hetz-Kampagne naaede man at faa sprængt Generalforsamlingen, Dirigenten hævdede den paa Grund af Virvaret. Saa aabnede Formanden den paa ny, konstituerede en ny Dirigent, og saa paastod man, at man havde Flertal for at forkaste det, der var vedtaget paa en tidligere Generalforsamling. Paa den Maade gaar det jo ganske udmærket.

Eller Fagbladene! Der er saa mange, saa det naturligvis ikke er nødvendigt at nævne dem allesammen. Lad os blot tage et Eksempel: „Metalarbejderen“ udgives for de Penge, Metalarbejderne i Danmark indbetaler i Kontingent; men der kan ikke komme andet i dette Blad, end hvad der passer Bladets Redaktør, Hr. Kjærbøl, ligegyldig hvilke Meninger Medlemmerne har. Der har været Situationer i Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund, hvor det har været ganske øjensynligt, at Medlemmernes Flertal har haft en anden Mening end Hr. Kjærbøl, men han har uindskrænket kunnet bruge dette for deres Midler og i deres Navn udgivne Fagblad til at tilsvine og tilsjofle Oppositionen paa det groveste.

Eller et andet Eksempel: Vi talte om Chaufførerne. Chaufførernes Generalforsamling gav Genlyd i „Social-Demokraten“. Paa Grund af Medarbejdernes Uduelighed kom de for sent med en Artikel, men det var en Artikel, hvor man sagde til Læserne: Der er Fare for, at Kommunisterne sejrer ved Afstemningen hos Droskechaufførerne. Hvis det skulde ske, saa ved forhaabentlig den københavnske Befolkning, hvorledes den skal forholde sig overfor kommunistiske Taxa-Chauffører, en Opfordring, der ikke en Gang var skjult, ikke en Gang maskeret, men en aabenlys: Hvis Kommunisterne faar Flertal paa denne Generalforsamling i Droskechaufførernes Fagforening, saa bør københavnske Arbejdere og i det hele taget den københavnske Befolkning boykotte Droskechaufførerne . . . (Afbyrdelse: Hvad kommer det Tillægsbevillingsloven ved?) . . . Det kommer den det ved, at Statsministeren og det konservative Folkepartis Ordfører har forlangt konkrete Beviser for Socialdemokratiets Magt- og Myndighedsmisbrug.

For øvrigt maa det maaske være mig til-ladt at spørge: Det meste af det øvrige, der er talt her, hvad kommer det Tillægsbevillingsloven ved? Jeg synes ærlig talt, det er noget uanbragt at komme med den Slags Bebrej-